

З чого радіс і чим невдоволені селищний голова?

Почну з того, що авторство фрази, винесеної в заголовок, належить саме йому – Квасилівському селищному голові Дмитру Крету. Коли мова зайшла про об'єкт моїх відвідин – спільне українсько-голландське підприємство „Роланд-Україна”, він не приховував свого задоволення, навіть захвату від того, що в селищі розташувалося нове виробництво, яке працює стабільно і має прогнозоване стабільне майбутнє. Адаже це – не тільки гарантовані робочі місця і доволі висока заробітна плата для кількох десятків квасилівців, але й ще одне джерело надходжень до селищного бюджету.

— На цьому підприємстві немає такого явища, як виплата працівникам заробітку у двох видах – за відомістю і в конвертах, – говорить Дмитро Крет. – Все абсолютно прозоро, як і заведено в Європі, а отже, податок на доходи фізичних осіб сплачується в повному обсязі. Але на сьогодні – це єдиний податок, який ми одержуємо від діяльності цього по-справжньому європейського виробництва, хоча вже ми-

— Ця дорога перебуває на балансі „Рівенсіельмашу”. Однак я переконаний, що якщо в довготривалій перспективі вогонь вже було, нарешті, поставлено крапку, „Роланд-Україна” не зважало б на те, кому дорога належить юридично, і не поспуилося б на пену суму для приведення її до ладу. Бо це – в його ж інтересах.

На слова селищного голови директор підприємства Вікторія Ганджук, яка керувала сріблястою „Шкодою”, стверджувала головою.

СП „Роланд-Україна”... Підприємство справді унікальне?

З думкою селищного голови про „острівць Європи” відразу погоджуєшся, щойно переступиш поріг виробничого корпусу, переобладнаного під новітні потреби підприємства колишнього транспортного цеху „Рівенсіельмашу”. А втім, усе по порядку.

„Роланд-Україна” – дитиня двох компаній: української „Камаз-Транс-Сервіс” і голландської „Роланд-Декледен”. Створене у 2000 році в м. Рівне, воно мало своїм завданням сервісне обслуговування місцевих автоперевізників, передусім компанії „Камаз-Транс-Сервіс”, використовуючи технологію та обладнання, надане голландським партнером. Спочатку тут було задіяно лише 10 працівників, підприємство аж ніяк не можна було назвати прибутковим – воно ледве зводило кінці з кінцями.

Ситуація кардинально змінилася у 2004 році, коли на голландську фірму „Роланд-Декледен” прийшов новий власник – бельгійська корпорація „Сюн Індустрієз”. Вона ініціювала новий напрям діяльності, зробила додаткові інвестиції, організувала навчання персоналу... В результаті цих заходів СП „Роланд-Україна” у 2005 році розпочало випуск дахів з поліінілхлоридної тканини для напівприцепів Кроне та Кегель як субідрядчик польської

компанії „Ролтранс Груп Польська”, яка, у свою чергу, входить у групу „Роланд-Інтернешнл” корпорації „Сюн Індустрієз”. Щороку обсяги виробництва автодеталей збільшувалися, відтак постійно зростала кількість працюючих.

Попит на тенти компанії „Роланд-Інтернешнл”, складовою якої є „Роланд-Україна”, у Європі та Америці шалений (їх застосування значно спрощує і полегшує навантажувально-розвантажувальні роботи), тож гостро постала необхідність розширення ви-

Торік проведено перший етап реконструкції виробничих та офісних приміщень. Прямі інвестиції в цю справу склали понад два мільйони сімсот тисяч гривень. Крім того, як інвестиції отримано нове обладнання для збільшення технічних і технологічних потужностей виробництва.

Чималі обсяги робіт заплановано на нинішній рік. Це, зокрема, закінчення реконструкції виробничих приміщень, проведення благоустрою території, облаштування складу, підва-

не треба „прорубувати вікно в Європу” для своєї продукції. Воно вже сьогодні інтегроване в європейську економіку на 95 відсотків.

Вікторія означає перемога

Це є той випадок, коли дане батьками ім'я відіграє суттєву роль, її долі на непростому життєвому шляху. А шлях Вікторії Ганджук, директора СП „Роланд-Україна”, виявився не легким, але врешті-решт – переможним. Закінчивши Хмельницький технологічний інститут (тепер – технічний університет „Поділля”), з дипломом інженера з конструювання швейних виробів змушена була певний час працювати звичайною швачкою на Рівненській фабриці дитячої іграшки: шила вбрання для ляльок. І цьому радла – знати роботу на початку дев'яностих було справою фантастичною. Однак і миритися з таким станом речей не бажало, тож пробувала щастя у приватних структурах. А водночас здобувала другу вищу освіту – економічну, в рідному місті, у „вдодому” інституті.

Маючи на руках два дипломи, наполегливо шукала впродовж кількох років прийнятне місце для застосування своїх знань і вмінь. І так одного разу, акторське переглядаючи газетні оголошення, вичитала, що „Камаз-Транс-Сервіс” шукає бухгалтеря.

Напевно, це був єдиний випадок у діяльності названої компанії, коли вона прийняла на роботу працівника без протекції. Очевидно, кадровик, який проводив з Вікторією співбесіду, виявився проникливою людиною, змінив розглядати в ній задатки майбутнього керівника.

Кілька років „лобухалтерувавши”, у 2004 році Вікторія Ганджук була призначена директором СП „Роланд-Україна”. Слід відзначити, що під її керівництвом підприємство з кож-

робничих площ. Оскільки можливі для розвитку виробництва на „Камаз-Транс-Сервіс” були вичерпані, наприкінці 2006 року „Роланд-Інтернешнл” викупила частку цієї компанії і придбала приміщення автотранспортного цеху (вкрай за-

дання 1,6 кілометра газопроводу високого тиску для газифікації підприємства, ремонт під'їзних шляхів... За попередніми підрахунками, все обійдеться у круглу копійку – 4,5 мільйона гривень. Проте влас-

кого виробництва, хоча вже минуло майже півроку, як воно зареєстроване у Квасиліві. Відомі документи подані у відповідні районні інстанції вчасно, і чому там зволіють – мені незрозуміло. А в результаті такого зволікання основні суми податків перераховуються у бюджет міста Рівне, де СП „Роланд-Україна” було зареєстроване і функціонує до переселення у Квасилів. Окрім цього, вже другий рік триває нині не виправдана тяганина з вирішення питання про земле-відведення, через що повз селищний бюджет „пролітають” десятки тисяч гривень.

Колі ми їхали на „острівць Європи” зовсім не європейською, а нашою рідною, густо подзьобаною вибійними асфальткою, Дмитро Крет не втримався від коментарів:

недбаного, напіррозваленого) „Рівенсіельмашу” у свою власність. Це дозволило не лише розташувати і розширити площі виготовлення автодеталей, забезпечити місцями для стоянки великогабаритний авто транспорт, але й зберегти і розвинути сервісне обслуговування автодахів українських перевізників.

нині не шкодують коштів, бо переконані у повному успіху Квасилівського проекту. Нині на підприємстві працює 45 чоловік, із них 40 – робітники; їх середній вік – у межах 23-х років, а середня зарплата – близько двох тисяч гривень на місяць. Найближчим часом кількість працюючих має збільшитися до 50 чоловік, а підприємство перейде на тризмінний режим роботи, розширить асортимент продукції.

А подальші перспективи? Вони взагалі для квасилівців привабливі. Принятими, нині розглядається питання, щоб повністю перемістити основне виробництво компанії з Польщі в Україну. Для цього збудують нові виробничі і складські приміщення загальною площею 20 тисяч квадратних метрів. Але найголовніше, кількість робочих місць зросте до п'яти сот.

... А унікальність „Роланд-України” полягає в тому, що йому

ним роком набирає обертів і, як наслідок, планує значне розширення виробництва у Квасиліві (про це шлося вище).

Колі ми спілкувалися, Вікторія ще жила спогадами про нещодавню поїздку до Англії. Річ у тім, що „Роланд-Інтернешнл” щороку проводить корпоративні зустрічі топ-менеджерів своїх представництв, розташованих у багатьох країнах. Тож Вікторія ще до Англії побувала в Польщі, американському Далласі... Проте останній вожд – особливо приємний. Роботу Квасилівського підрозділу визнано успішною, і є всі підстави сподіватися, що розширення виробництва тут – не тільки плани, а найбільш реальність.

Досягнувши певного службового становища, чого ще бажав Вікторія Ганджук? Відповідь на це запитання виявилася простою: трохи вільного часу. Адаже вона – мама трьох дітей. Найстарша, Олена, в цьому році закінчує школу, син Михайлик ходить у дитсадок, а найменшим, дворічним Андрійком, опікується мама чоловіка – Віра Степанівна.

— Навряд чи я змогла б працювати з повною віддачею, якби не її повсякденна допомога, – призналася Вікторія. – Я йду на роботу зі спокійною душею, бо знаю, що вдома все доглянуто як слід. Лише маючи такий захищений тил, можна працювати по-справжньому продуктивно.

І наостанок. СП „Роланд-Україна” не замикається лише на своїх проблемах. Воно намагається всіляко допомогати місцевій громаді і селищній раді у багатьох їхніх справах. Наприклад, виділило чималі кошти на спорудження церкви у Квасиліві, спонсорувало придбання новорічних подарунків для двохсот дітей-сиріт і напівсиріт, допомогло перекрити спортзал у школі-лицей. Це – тільки початок доброчинності...

Петро ЦЕЦИК
Фото автора

